

ועדת הבחירות המרכזית לכנסת ה-21
لجنة الانتخابات المركزية للكنيست 21
The Central Elections Committee for the 21st Knesset

Justice Hanan Melcer
Deputy President of the Supreme Court
Chairman of the Central Elections
Committee

القاضي حنان ملتسر
نائب رئيس المحكمة العليا
رئيس لجنة الانتخابات المركزية

השופט חנן מלצר
המשנה לנשיאת בית המשפט העליון
יושב ראש ועדת הבחירות המרכזית

ער"מ 5/21

העוררת: הגר פרי יגור

נגד

- המשיבים: 1. המועצה המקומית פרדס חנה כרכור
2. אלדד בר כוכבא, ראש המועצה המקומית פרדס חנה - כרכור
3. ערן גלר, מזכיר המועצה המקומית פרדס חנה – כרכור
4. מר סמיר בבילו
5. עו"ד ג'ובראן ג'ובראן, יועמ"ש המועצה המקומית פרדס חנה - כרכור

ערר לפי סעיף 17ד(ג) לחוק הבחירות (דרכי תעמולה), התשי"ט-1959 על החלטת יושב ראש ועדת הבחירות האזורית – חיפה, סג"נ י' כהן בתר"מ 72/21, מתאריך: 26.08.2018

בשם העוררת: עו"ד גיא בוסי

בשם המשיבים 1-3 ו-5: עו"ד ג'ובראן ג'ובראן

בשם המשיב 4: עו"ד הדר אמסלם

החלטה

1. בפניי ערר לפי סעיף 17ד(ג) לחוק הבחירות (דרכי תעמולה), התשי"ט-1959 (להלן: חוק דרכי תעמולה) על החלטת יושב ראש ועדת הבחירות האזורית – חיפה, כב' השופט י' כהן, סג"נ (להלן: יו"ר ועדת הבחירות האזורית) ב-תר"מ 72/21 הנ"ל וכן בקשה לצו מניעה מכוח סעיף 17ב לחוק דרכי תעמולה (להלן ביחד: הערר).

עמוד 1 מתוך 11

2. עם קבלת הערר, ביקשתי את תגובות המשיבים לערר, ואלה הוגשו, מטעם המשיבים 1-3 ו-5, ומטעם המשיב 4, בתאריך 06.09.2018.

3. כבר בראשית הדברים אציין כי לאחר שבחנתי את האמור במכלול החומר שבפניי – הגעתי לכלל מסקנה כי דין הערר להתקבל חלקית ויש מקום להוצאת צו מניעה כנגד המשיב 4, הכל כאמור בפיסקה 29 שלהלן.

עתה אעבור לפירוט ואפתח בהצגה קצרה של התשתית העובדתית הדרושה לעניין.

הנתונים הרלוונטיים

4. בתאריך 30.10.2018 צפויות להתקיים הבחירות לכלל הרשויות המקומיות, בהתאם להוראות סעיף 4 לחוק הרשויות המקומיות (בחירות), התשכ"ה-1965 (להלן – חוק הבחירות לרשויות) ולהוראות חוק הרשויות המקומיות (בחירת ראש הרשות וסגניו וכהונתם), התשל"ה-1975. בכלל זה אמורות להיערך גם בחירות לראשות ולמועצת המשיבה 1, המועצה המקומית פרדס חנה-כרכור.

5. העוררת מכהנת כחברת המועצה, ומתעתדת, לטענתה, להתמודד על ראשות המועצה. מכתבי בי-הדין שבפניי עולה כי גם המשיב 2, שהוא ראש המועצה המכהן, מתעתד להגיש מחדש את מועמדותו לראשות המועצה.

6. המשיבה 1 היא המועצה, המשיבים 3 ו-5 הינם בעלי תפקידים בכירים במשיבה 1 (המשיב 3 הוא מזכיר המועצה והמשיב 5 הוא היועץ המשפטי שלה). המשיב 4, שכנגדו מופנות עיקר ההשגות בערר, משמש כמנהל המחלקה להתחדשות עירונית במשיבה 1.

7. במסגרת ההתמודדות הצפויה בבחירות – מנהלים העוררת והמשיב 2 תעמולה לטובת בחירתם.

8. במקביל, המשיב 4 מבצע פרסומים שונים, ברשתות החברתיות באינטרנט, במיוחד באמצעות דף הפייסבוק שלו, שעניינם כשירותה של העוררת לתפקיד ראש המועצה.

העוררת צירפה מגוון מפרסומים אלו לכתב העתירה ולכתב הערר, ואביא – לשם הדגמה – חלק מהם להלן:

עמוד 2 מתוך 11

(א) בתאריך 31.07.2018, פירסם המשיב 4 בדף הפייסבוק האישי שלו, תמונה של העוררת, שלה צירף את הכיתוב: "הגר = קסטן נתנאל = גדי נכסים = בובה על חוט ללא יכולת קבלת החלטות וניהול". לפרסום זה הוסיף המשיב 4 תגובה, בה נאמר: "מי שמכיר את בר כוכבא יודע כי הוא משוכנע שהגר אינה מתאימה אפילו להיות מנהלת מחלקה במועצה. גם כך חשב עליה חיים געש שאמר בישיבות המועצה שאינה מבינה בתקציב וסתם טרחנית המחפשת עבודה. מעניין. נראה מה יהיה האם הם צודקים?";

(ב) לאחר שהמשיב 4 שיתף, בדף הפייסבוק שלו, מודעת בחירות מטעם המשיב 2, הוא השיב לתלונה שנרשמה כתגובה לאותו שיתוף, בזו הלשון (הסגנון הבוטה, והשגיאות בעברית בציטוט שלהלן, ובזה שלאחריו הינן במקור – הערה שלי, ח"מ):

"אני עובד מועצה וגם תושב פרדס חנה כרכור וגם משלם מיסים ואם לא מתאים לך תגשי תלונה למבקר המדינה אז מספיק לנפנך עובד מועצה אני ימשיך גם אם זה יעלה לי במשרה כי פרדס חנה כרכור חשובה לי צריך להסיר את המסכה מהבובה על חוט של קסטן שאין לה יכולות להיות מחלקת תה דרך הגב למה אתם מסתירים את מספר 2 סוכן הבטוח קסטן";

(ג) בפרסום אחר, צירף המשיב 3 את תמונתה של העוררת, וצירף את הכיתוב: "אתמול בישיבת מועצה היא הראתה כמה שהיא סתומה. חברי המועצה הבינו שיש איתה בעיה";

זה המקום להוסיף ולציין כי העוררת צירפה לכתב הערר דוגמאות רבות לשיתופים ופרסומים נוספים שביצע המשיב 4 בעת האחרונה ובהם הפניות לפרסומי תעמולת הבחירות מטעם המשיב 2, וכן הודעות הקשורות למשיב 2 ולפעילותו כראש המועצה.

9. בתאריך 14.08.2018 עתרה העוררת בפני יו"ר ועדת הבחירות האזורית, ובגדר העתירה ביקשה סעדים שונים שעניינם פרסומים שונים שמבצע המשיב 4 ברשת האינטרנט, אשר לטענת העותרת יש בהם משום תעמולת בחירות נגדה, האסורה על-פי הוראות חוק דרכי תעמולה וחוק הבחירות לרשויות.

10. בתגובתם לעתירה, טענו המשיבים, בתמצית, כי המשיב 4 אינו נוטל חלק בתעמולת בחירות, אלא מביע עמדות נגד העותרת, על רקע סכסוך ממושך וקודם ביניהם.

החלטת יושב ראש ועדת הבחירות האזורית

11. לאחר בחינת העתירה והתשובה לה, דחה יו"ר ועדת הבחירות האזורית, בתאריך 26.08.2018, את העתירה, בקבעו, בין השאר, כדלקמן:

"הכלל הוא, שעובדי הציבור אינם רשאים לקחת חלק בתעמולת בחירות מטעם מתמודד בבחירות או מטעם רשימת מועמדים, ועליהם לשמור על ניטראליות, וזאת כדי להבטיח, בראש ובראשונה, את אמון הציבור במינהל הציבורי. כך, למשל, נאסר על עובדי רשויות מקומיות לתלות על בתייהם שלטי תמיכה במועמד או ברשימת מועמדים. ואולם, בתליית שלט על ביתו של העובד, העובד מצהיר, כי הוא תומך המועמד מסויים. במקרה שלפני, לא מצאתי כי המשיב מס' 4 מביע תמיכה במועמד מסויים או מקדם תעמולת בחירות מטעם מועמד כלשהו או רשימת מועמדים כלשהי.

[...]

8. אל מול הצורך לשמור על אמון הציבור במנהל הציבורי, יש צורך לשמור גם על חופש הביטוי. כל עוד עובד הרשות אינו מנצל את חופש הביטוי לצורך קידום תעמולת הבחירות מטעמו של מועמד או רשימת מועמדים, אין מקום להגביל את התבטאויותיו במסגרת חוק דרכי התעמולה. רק כאשר עובד הרשות יעבור את הסף ויפר את האיזון בין שני האינטרסים המתנגשים הנזכרים, או כאשר ראש רשות מכהן רותם את עובדי הרשות לצורך קידום תעמולת הבחירות מטעמו, יהיה מקום להתערב, וליתן צווי מניעה מתאימים.

במקרה שלפני, וחרף הסתייגותי מהלשון הבוטה בה המשיב מס' 4 עושה שימוש, אינני סבור שהתשתית הראייתית מצביעה על כך, שהמשיב מס' 4 מקדם את תעמולת הבחירות מטעם המשיב מס' 2, ועל כן אינני סבור שהוא מבצע עבירה לפי חוק דרכי התעמולה.

9. קשה להלום שעובד הציבור ינקוט בלשון בוטה כלפי העותרת, המשמשת כחברה במועצה המקומית, אך ככל שנעברה כאן עבירה, הרי מדובר בעבירת משמעת, ואת הדין עם המשיב מס' 4 יש למצות במסגרת הדין המשמעתי"

(ההדגשות שלי – ח"מ).

12. על החלטה זו נסוב הערר שבפניי.

עמוד 4 מתוך 11

הערר

13. העוררת טוענת כי נפלה שגגה מלפני יושב ראש ועדת הבחירות האזורית, בכך שקבע כי פרסומיו של המשיב 4 אינם בגדר תעמולה, ובכך שקבע כי תעמולה שלילית אינה בגדר תעמולת בחירות האסורה על עובדי ציבור.

14. עיקרה של תשובת המשיבים 1-3 ו-5 היא כי פרסומיו של המשיב 4 אינם בגדר תעמולת בחירות אסורה, שכן הם נובעים מסכסוך קיים, ישן וארוך בין העוררת לבין המשיב 4, וכי למשיבה 1 אין כל סמכות, מלבד נקיטה בהליכים משמעתיים, ככל שיימצא כי בוצעה עבירה משמעתית, לגבי התבטאויותיו של המשיב 4.

המשיבים 1-3 ו-5 מטעימים עוד כי הפרסומים נעשים על-ידי המשיב 4 לאחר שעות העבודה ובדף הפייסבוק הפרטי שלו – ללא שימוש במתקני המועצה, או במשאבים ציבוריים אחרים.

המשיבים 1-3 ו-5 עומדים גם על כך כי לעובד מועצה מותר, לשיטתם, להביע עמדה פוליטית, ולתמוך במועמד זה או אחר, וקביעה אחרת תפגע בחופש הביטוי של העובדים.

משכך, המשיבים 1-3 ו-5 מבקשים לדחות את הערר.

15. המשיב 4 טוען אף הוא כי בינו לבין העוררת קיים סכסוך רב שנים, שנובע מחברותם המשותפת בעבר במפלגת העבודה, ומציין כי ישנם עובדי מועצה אחרים התומכים בעוררת, ואשר נגדם לא ביקשה העוררת צו מניעה, ומכאן שיש לדחות את הערר ואת הבקשה לצו מניעה מחמת אי גילוי מלא ובשל אכיפה סלקטיבית, אותה מבקשת העוררת להנהיג.

המשיב 4 מטעים עוד כי הוא לא עושה שימוש במתקני המועצה או במשאבי ציבור, וכל פרסומיו נערכים בזמנו החופשי, ולא בשעות העבודה, וכי הוא איננו פועל למען מועמד זה או אחר, אלא מעלה את הפרסומים "להגנתו האישית" בלבד, אל מול התנכלותה של העוררת כנגדו.

משכך, גם המשיב 4 עותר לדחיית הערר.

16. לאחר שסקרתי את השתלשלות הדברים והצגתי את עיקרי טענות הצדדים – אפנה כעת לליבון הסוגיות הרלבנטיות.

עמוד 5 מתוך 11

דיון הכרעה

17. לאחר עיון בכל החומר שבתיק הגעתי למסקנה כי אין מנוס מקבלה חלקית של הערר ולהוצאת צו מניעה, כמפורט בפיסקה 29 וכמבואר להלן. אפרט איפוא עתה ראשון-ראשון ואחרון-אחרון.

המסגרת הנורמטיבית

18. סעיף 75 לחוק הבחירות לרשויות קובע, בהוראות הרלוונטיות לענייננו, כדלקמן:

" (א) עובד המדינה, כולל עובד שירות התעסוקה, רשות הפיתוח וכן עובד של רשות מקומית, של הסוכנות היהודית, של הקרן הקימת לישראל או של תאגיד השידור הישראלי, אשר יש להם סמכות מינהלית, לרבות סמכות לפי תקנות ההגנה (שעת חרום), 1945, או תפקיד שכרוך בו מגע עם קהל, לא יקחו חלק בתעמולת הבחירות בתחום רשות מקומית שבה מתקיימות בחירות.
[...]

(ד) בית משפט שהרשיע אדם בשל עבירה על הוראות סעיפים קטנים (א) או (ב), יורה, בנוסף על כל עונש, על השעייתו מעבודתו או ממילוי תפקידו, ללא תשלום, עד ליום הבחירות; אין בהוראה זו כדי למנוע העמדת אותו אדם לדין משמעותי."

תחולתו של סעיף זה איננה קצובה לזמן נתון, והוא נושא בחובו סנקציה פלילית (סעיף 93(5) לחוק הבחירות לרשויות).

19. סעיף 2א לחוק דרכי תעמולה קובע כדלקמן:

"לא ייעשה שימוש, בקשר עם תעמולת בחירות, בכספים או בנכסים מוחשיים או בלתי מוחשיים של גוף מבוקר כמשמעותו בפסקאות (1), (2), (3), (4) ו-(9) של סעיף 9 לחוק מבקר המדינה, תשי"ח-1958 [נוסח משולב], או של תאגיד שהממשלה או רשות מקומית משתתפת בהנהלתו או בהונו, ולא ייעשה שימוש כאמור במקרקעין או במטלטלין המוחזקים למעשה על ידי גוף או תאגיד כזה..."

חוק דרכי תעמולה חל, בהתאם לאמור בסעיף 1 שבו – על הבחירות לכנסת ועל הבחירות לעיריות ולמועצות המקומיות.

יצוין כי גם תחולתו של סעיף 2א אינה תחומה בזמן והוא חל בכל עת, זאת בשונה מסעיפים רבים אחרים בחוק דרכי תעמולה, אשר חלים רק בתקופת 90 הימים שלפני יום הבחירות וביום הבחירות עצמו (ראו סעיף 2 לחוק דרכי תעמולה). הנה כי כן איסור השימוש במשאבים של גוף מבוקר כנ"ל בקשר עם מה שעלול להיחשב כתעמולת בחירות חל גם בתקופה שבין בחירות לבחירות.

להשלמת התמונה אציין כי בפיסקה 9(4) לחוק מבקר המדינה, התשי"ח-1958 [נוסח משולב], הוגדר גוף מבוקר כ-"כל רשות מקומית".

20. בפסיקת יושבי ראש ועדת הבחירות המרכזית לכנסת, נקבע בעבר כי תכלית ההגבלה על עובדי ציבור לקחת חלק בתעמולת בחירות מתבססת על הכוונה לקדם את המטרות הבאות: השמירה על טוהר הבחירות ועל אמון הציבור בעובדי הציבור (תר"מ 44/20 מדציאנו נ' ניצן (05.08.2013), השופט ס' ג'ובראן), הקפדה על הניטרליות של עובדי הציבור (תר"מ 64/20 חלבי נ' נסדאלדין (21.08.2013)), מניעת פגיעה בעיקרון השוויון בין המועמדים (תר"מ 93/18 צור נ' ניצן (28.10.2008)), והחשש כי עובד הציבור ייטול חלק בתעמולת הבחירות נוכח יחסי השררה הקיימים בינו לבין נבחר הציבור (תר"מ 31/20 גרוס נ' בן חמו (17.7.2013), ראו גם החלטתי ב-תר"מ 69/21 לוי נ' עיריית כפר סבא (23.09.2018). השופט ס' ג'ובראן אף הוסיף הדגשה בעניין זה והתבטא כך:

"אין ספק שפעילות פוליטית למען ראש העירייה של עובד רשות מקומית עלולה להיות מסווה להפעלת לחצים על העובד על ידי ראש הרשות לבצע פעילויות אלו. ואף אם לא פעל ראש העיר באופן אקטיבי על מנת להביא את העובד לפעול לבחירתו מחדש, מתעורר החשש שהעובד עושה זאת על מנת לקבל טובות הנאה במקום העבודה, דוגמת הערכה וקידום" (תר"מ 12/20 אבן-זוהר נ' צור (03.07.2013)).

נוכח חשיבות המטרות העומדות בבסיס האיסור על עובדי ציבור לקחת חלק בתעמולת בחירות, נפסק כי אסור לעובדי ציבור, ואף לקרובי משפחתם הדירים עמם, לתלות שילוט בחירות על בתיהם הפרטיים (תר"מ 87/20 רשימת "מהפך ברמה" נ' רוכברגר (08.09.2013), השופט ס' ג'ובראן), שכן: "שלט בחירות המוצב על גבי ביתו של עובד ציבור, וודאי שמהווה הטפה ישירה למען מפלגה או מועמד, וודאי שהוא נחזה, לתושב הסביר, כפגיעה בניטרליות ההכרחית של עובד ציבור באשר הוא" (שם, פסקה 11).

21. זה המקום להוסיף ולציין כי הפרה של ההוראות הנ"ל מחוק דרכי תעמולה ומחוק הבחירות לרשויות עלולה להוות עבירה פלילית, או עבירת משמעת, ודומה שאין חולק שמדובר בהתנהלות שאיננה הולמת עובד ציבור.

22. השאלה האם פעולה פלונית של עובד ציבור היא תעמולת בחירות, נבחנת לפי מבחן הדומיננטיות (בג"ץ 869/92 זוילי נ' יו"ר ועדת הבחירות המרכזית, פ"ד מו(2) 692, 704 (1992) (להלן: עניין זוילי), בעיני הבוחר הסביר (דנג"ץ 1525/15 חה"כ אחמד טיבי נ' מפלגת ישראל ביתנו (23.08.2017)), קרי כל פעולה יש לבחון בהתאם לתכליתה הדומיננטית, בעיני הבוחר הסביר – האם מטרתה הדומיננטית היא לשכנע את הבוחר לנהוג באופן מסויים, בהקשר לבחירות, אם לאו. כאשר מבחן הדומיננטיות נבחן באמצעות שורה של "סימנים" או "מבחני עזר", שיישומם מאפשר לזהות את התכלית הדומיננטית בפעולה (ראו, למשל: ער"מ 3/21 עיריית חולון נ' זכריה (12.07.2018)). ב-תב"כ 2/21 כהן נ' שרת התרבות והספורט (18.04.2018), אף קבעתי כי: "גם אם הפרסום עצמו יהיה מותר, זהות המפרסם אף היא עלולה לשנות את סיווגו של פרסום – מפרסום מותר לתעמולה אסורה...." (שם, פסקה 38).

עתה אחיל את הכללים הנ"ל על ענייננו.

23. השאלה הטעונה הכרעה נעוצה בפרשנות המונח 'תעמולת בחירות', והחלתו בנסיבות בהן הפרסום התעמולתי, לכאורה, עניינו בפגיעה במועמד פלוני, חלף תמיכה במועמד אלמוני. אם אכן ימצא כי מדובר ב'תעמולת בחירות', יש לבחון האם מדובר בכזו אשר ביצועה על-ידי המשיב 4 נאסר בחוק, בין מכוח הוראות סעיף 75(א) לחוק הבחירות לרשויות, או מתוקף הוראות סעיף 2א לחוק דרכי תעמולה.

24. כאמור, אין חולק כי המשיב 4 הינו עובד הרשות המקומית, ובהתאם לדברי המשיבים 1-3 ו-5, הוא משמש כראש מחלקת התחדשות עירונית. במסגרת תפקידו זה הוא אמור לסייע, בין השאר, בידי בעלי נכסים בפרדס חנה-כרכור לקיים פרויקטים של שיפוץ חזיתות. הנה כי כן דומה שלא תיתכן מחלוקת בכך שבידי המשיב סמכות מינהלית וכי הוא גם מקיים מגע עם קהל, וזאת, יש לומר, אף מבלי להידרש לקביעה מן העבר של חברי, השופט ס' ג'ובראן, לפיה נוכח התכליות המוצבות בבסיס האיסור על השתתפות עובדי ציבור בתעמולת בחירות – יש להחיל את האיסור על כלל סוגי העובדים, בין אם יש בתפקידם סמכות מינהלית או מגע עם קהל, ובין אם לאו (תר"מ 83/20 וידאל נ' לביא (10.09.2013); תר"מ 87/20 רשימת מהפך ברמה נ' רוכברגר (08.09.2013)).

25. אשר להגדרת הפרסומים האמורים מטעמו של המשיב 4 כ'תעמולת בחירות' – דומני כי משמעו של מונח זה, הן מכוח הפרשנות שניתנה לו על-ידי ההלכה הפסוקה, והן מכוח משמעותו המילולית – מוביל לכלל מסקנה כי אף פרסום שלילי כלפי מועמד בבחירות, עלול לבוא בגדר 'תעמולת בחירות'.

בעניין זווילי, השופט (כתוארו דאז) א' ברק הביא בהסכמה, את דברי יושב ראש ועדת הבחירות דאז, השופט (בדימוס) א' חלימה, כי 'תעמולת בחירות' הינה: "כל שידור ששיקר עניינו או אופיו השפעה על הבחירות, או העשוי להתפרש על-ידי הצופה ככזה, וכן כל שידור ששיקר עניינו יצירת אהדה, או הסתייגות, כלפי גופים או אנשים המתמודדים בבחירות...". בהמשך נקבע, לצורך החלת ההגבלות והאיסורים שבחוק דרכי תעמולה, כי: "תעמולת בחירות הינה רק אותו ביטוי שהאפקט הדומיננטי שלו הוא בהשפעתו על הבוחר ושאינו לו אפקט דומיננטי אחר" (ההדגשות שלי – ח"מ).

משמעות הדבר היא, כי גם ביטוי ששיקר עניינו יצירת הסתייגות ממועמד בבחירות, עלול להתפרש כ'תעמולת בחירות' לצורך בחינת האיסורים וההגבלות שבדין – כל עוד התכלית הדומיננטית שבבסיסו היא כזו אשר יש בה כדי להשפיע על הבוחר ועל העדפותיו האלקטורליות. כפי שצויין, אף ההלכה הפסוקה עמדה על מושכלות יסוד אלו. כך, למשל, השופט (כתארו אז) א' רובינשטיין קבע בעבר כי: "אין הכרח כי פרסום יקרא להצביע למועמד פלוני על מנת שיבוא בגדר תעמולת בחירות, ודי בכך שפועלו הוא בהשפעה על הבוחר" (תב"כ 54/19 ניצן נ' קשת 17.2.2013), וראו עוד, למשל, בהחלטות קודמי בתפקיד השופט (כתארו אז) ס' ג'ובראן: תב"כ 4/20 גלאון נ' אריאל (27.1.2015); תר"מ 198/20 לוי נ' רוח חדשה (21.10.2013); תב"כ 13/20 הירוקים נ' רשימת הבית היהודי (16.02.2015)).

26. בעניין שלפניי, דומה שאין חולק לכך שהבוחר הסביר יראה בפרסומים אותם ערך המשיב 4 ברשת הפייסבוק, כפרסומים שתכליתם הדומיננטית הינה לעורר הסתייגות ממועמדותה של העוררת לראשות המועצה, ואין נפקה מינה, לעניין זה, מה היה המניע המקורי של המשיב 4 בפרסום האמור, והאם הפרסום נובע מסכסוך עתיק יומין ביניהם, או ממעורבות פוליטית כזו, או אחרת של המשיב 4 (השוו: בג"צ 524/83 האגודה למען החייל בישראל נ' המנהל הכללי של רשות השידור ואח', פ"ד לז (4) 85 (1983)).

27. המשיבים טענו כי בקביעה שהפרסומים הללו אסורים, טמונה פגיעה בחופש הביטוי של עובדי הציבור. אין בידי לקבל טיעון זה, בנסיבות.

השופט י' זמיר, ציין בהקשר קרוב ב-ער"מ 259/96 שמא נ' מועצה מקומית תמרה, פ"ד (1) 837 (1996), דברים היפים לענייננו, בפסקו כך:

"מן המפורסמות הוא כי המעמד של עובד הציבור נושא עמו מערכת של זכויות וחובות מיוחדות למעמד זה. יש חובות המעוגנות בחיקוקים, יש שנקבעו בהלכה ויש הנובעות מחוזה העבודה. הן כוללות את מצוות המשמעת, את חובת הנאמנות, את האיסור לקבל מתנות בקשר לעבודה, את המגבלות על פעילות מפלגתית, ועוד. ויש בהן המשליכות גם על חופש הביטוי של עובד הציבור. אכן, כאשר אדם נעשה עובד הציבור, הוא מקבל על עצמו, בין יתר החובות, גם מגבלות על חופש הביטוי. מגבלות אלה משקפות את היחס הראוי בין העובד לבין מעביד בדרך כלל, בשירות הציבורי כמו במיגזר הפרטי. אך, נוסף לכך, הן נדרשות גם על-ידי האינטרס הציבורי בתיפקוד ראוי ובתדמית הולמת של השירות הציבורי" (ראו גם דברי הנשיא מ' שמגר בעש"מ 5/86 ספירו נ' נציב שירות המדינה, פ"ד מ(4) 227, 247 (1986)).

28. נמצאנו למדים כי תעמולה שלילית גם היא תעמולת בחירות, לצורך תחולת דיני הבחירות, וכי המשיב 4 ביצע תעמולה שלילית נגד מועמדותה של העוררת – תעמולה שהיא אסורה לפי סעיף 75(א) לחוק הבחירות לרשויות. עם זאת אני מקבל את טענת המשיבים כי לא הוכח שהמשיב 4, או המשיב 2, עשו במקרה זה שימוש בנכסי ציבור, במשמעות סעיף 2א לחוק דרכי תעמולה.

סוף דבר

29. נוכח כל האמור לעיל – הערר מתקבל חלקית ומוצא בזאת צו מניעה מכוח סעיף 17ב לחוק דרכי תעמולה, המורה למשיב 4 להסיר תוך 48 שעות מעת קבלת החלטה זו – כל פרסום מדף הפייסבוק שלו, הנוגע למערכת הבחירות בפרדס חנה-כרכור, ולהימנע מעריכת פרסומים נוספים כאלה, כל עוד הוא עובד ברשות המקומית האמורה. היה ויימצא כי הוא לא עשה כן – יובאו הדברים בפני פרקליט המדינה כדי שישקול אם להעמיד את המשיב 4 לדין פלילי בשל ביצוע עבירה במשמעות סעיף 93(5) לחוק הבחירות לרשויות, וזאת מבלי לגרוע מסמכותי מכוח סעיף 19 לחוק דרכי תעמולה.

30. המשיבה 1 תפיץ לאלתר החלטתי זו בקרב עובדיה, בצירוף הנחיות ברורות מטעם המשיב 5 ברוח החלטה זו, תוך ציון העובדה כי הפרת הוראות סעיף 75 לחוק הבחירות לרשויות עלולה להוות עבירה פלילית ועבירה משמענית. כן תפנה המשיבה 1 את תשומת לב העובדת, שנוכרה בתגובת המשיב 4, כי דין דומה למה שנפסק לגביו – עלול לחול גם עליה.

31. המשיב 4 ישא בהוצאותיה של העוררת בהליך זה בסך של 4,000 ש"ח.

עמוד 10 מתוך 11

32. עותק מהחלטה זו יובא לעיון פרקליט המדינה.

ניתנה היום, ט"ז בתשרי התשע"ט (25.9.2018).

חנן מלצר, שופט

**המשנה לנשיאת בית המשפט העליון
יושב ראש ועדת הבחירות
המרכזית לכנסת ה-21**

עמוד 11 מתוך 11

משכן הכנסת, קריית דוד בן-גוריון, ירושלים 9195015   العنوان: مجمع بن-غوريون, أورشليم القدس, 9195015
טלפון هاتف: 02-6753407, פקס فاكس: 02-5669855 דוא"ל البريد الإلكتروني: VadatB@knesset.gov.il
אתר האינטרנט الموقع www.bechirot.gov.il